

Glossa publicada en el Full Diocesà de Vic el dia 8 d'agost del 2010

Sant Domènec de Guzman | Romà Casanova, bisbe de Vic

La vida de sant Domènec (1170-1221), prevere i fundador de l'Orde dels Predicadors, ens parla de la caritat en la veritat. La més gran caritat és portar a la veritat una persona. «Defensar la veritat, proposar-la amb humilitat de convicció i testimoniar-la en la vida són formes exigents i insubstituïbles de caritat» (*Deus caritas est*, 1).

De família noble en el naixement, es va fer pobre per servir l'Evangeli de Jesús. En els viatges, acompanyant el seu bisbe d'Osma, es va trobar amb l'heretgia dels càtars, molt estesa a Occitània. Aquesta heretgia va caure en un nou maniqueisme i afirmava dos principis eters de les coses: el bé i el mal. La matèria era considerada radicalment dolenta i, per tant, el matrimoni no era bo, perquè era condemnar les ànimes a viure en l'esclavatge de la matèria del cos. Molts de bona fe queien en els errors de la mentida, amb tot el que porta com a conseqüència.

Ell va voler ser enmig d'ells amb la predicació de la veritat amb la forma de vida apostòlica: missioners catòlics de l'evangeli amb la santedat de vida. Tot i haver-se iniciat l'any 1209 la croada contra els càtars, sant Domènec es va mantenir al marge de les armes violentes. Les seves formes foren l'oració, el diàleg, la controvèrsia doctrinal, la compassió envers tota mena de necessitats.

Sant Domènec fou un home de Déu i un germà dels homes, amb el sol desig que aquests es trobessin amb la veritat de Crist, en la comunió de l'Església catòlica. D'ell deien tots els qui el van conèixer que sempre parlava amb Déu o de Déu. Dedicava llargues hores a l'oració i la seva boca parlava del que abundava en el seu cor. Als homes els parlava de Déu. I a Déu els parlava dels homes.